

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เช่นที่ลูกมีศรัทธาว่าพระเจ้านั้นไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและท่านคือพ่อของลูก ดังนั้นลูกควรอธิบายและทำให้ผู้อื่นมีศรัทธาในสิ่งนี้ด้วย และถามความคิดเห็นของพวกเขาด้วย

คำถาม: พ่อถามอะไรกับลูกๆ ของท่านที่ผู้อื่นไม่สามารถถามได้?

คำตอบ: เมื่อبابาได้พบกับลูกๆ ท่านก็ถามว่า: ก่อนหน้านี้ เราได้พบกันเมื่อใด? ลูกๆ ที่เข้าใจสิ่งนี้ก็จะพูดในทันที “ใช่ بابา พวกเราได้พบกับท่านเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว” ผู้ที่ไม่เข้าใจก็จะสับสน ไม่มีใครอื่นจะมีปัญญาที่จะถามคำถามเช่นนั้น พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายแก่ลูกถึงความลับของทั้งวงจร

โอมซานติ พ่อทางจิตที่ไม่มีขีดจำกัดสอนลูกๆ ทางจิต ลูกกำลังนั่งที่นี่เบื้องหน้าพ่อ ลูกจากบ้านของลูกด้วยความคิดว่าลูกจะไปหาชีพาบาผู้ที่ได้เข้ามาในพาหนะของบราห์มาและกำลังให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก พวกเราเคยอยู่ในสวรรค์และแล้วหลังจากวนไปรอบวงจรของ 84 ขาติเกิดพวกเราได้ลงมาอยู่ในนรก สิ่งนี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครในชุมนุมทางจิตอื่น ลูกรู้ว่าลูกจะไปหาชีพาบาผู้ที่เข้ามาในพาหนะนี้และสอนลูกด้วย ท่านได้มาเพื่อพาพวกเราดวงวิญญาณกลับไปกับท่าน อย่างแน่นอนที่พวกเราจะได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อได้อธิบายแล้วว่าท่านนั้นไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นกิเลสทั้งห้าที่อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกเองก็มีกิเลสทั้งห้าในลูกและเหตุนี้เองลูกจึงมีความทุกข์อย่างยิ่ง อย่างแน่นอนที่ลูกต้องให้ผู้คนเขียนความเห็นว่าคุณนั้นไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกๆ มีศรัทธาที่มั่นคงว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อคือพ่อสูงสุด, ครูสูงสุด และเป็นครูเช่นกัน ท่านคือผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มีการกิเลสที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่ให้ความสงบ ไม่มีที่ใดอื่นที่จะมีใครคิดถึงสิ่งที่พวกเขาจะได้รับ พวกเขาเพียงแค่เป็นสุขกับการรับฟังรามายณะ กิตะ ฯลฯ ไม่ได้มีความหมายของสิ่งใดในสติปัญญาของพวกเขา ก่อนหน้านั้น, พวกเราเองก็เคยพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานั้นพ่ออธิบายว่าสิ่งนี้ผิด เป็นเรื่องของการประณามอย่างยิ่ง ดังนั้นความคิดเห็นนี้ก็มีความสำคัญอย่างยิ่งเช่นกัน ทุกวันนี้, ผู้ที่ลูกขอให้ทำพิธีเปิดนั้นก็พูดว่าบราห์มาภุมารีกำลังทำงานที่ดีมากและพวกเขานั้นให้คำอธิบายที่ดีมาก พวกเขาได้แสดงวิธีการที่จะบรรลุถึงพระเจ้าให้แก่พวกเขา สิ่งนี้มีผลกระทบที่ดีมากต่อหัวใจของผู้คน อย่างไรก็ตาม, ไม่มีใครเขียนและให้ความคิดเห็นว่าเป็นเมื่อผู้คนในโลกพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นั่นคือความผิดพลาดที่ยิ่งใหญ่ พระเจ้าคือพ่อ, ครูและครู นี่คือการผิดพลาดหลักอันดับแรก อันดับที่สอง, ลูกนั้นต้องการความคิดเห็นที่บอกว่า: ด้วยคำอธิบายนี้ ฉันสามารถจะเข้าใจว่าพระเจ้าแห่งกิตะไม่ใช่กฤษณะ ไม่มีมนุษย์หรือเทพสามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้นและท่านคือพ่อเป็นเพียงจากพ่อเท่านั้นที่พวกเราได้รับมรดกของความสงบและความสุข ลูกต้องเอาความคิดเห็นเช่นนี้ ความคิดเห็นที่ผู้คนเขียนในเวลานี้ไม่มีประโยชน์ใดๆ ใช่มั้ย, อย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็เขียนว่าพวกเขาได้รับคำสอนที่ดีมากที่นี่ อย่างไรก็ตาม, ให้พวกเขาเขียนสิ่งหลักที่ลูกนั้นจะต้องเป็นผู้มีชัยชนะว่าบราห์มาภุมาริพูดสัจจะเมื่อพวกเขาพูดว่าพระเจ้านั้นไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านคือพ่อ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพระเจ้าแห่งกิตะ พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากหนทางของบักตีและให้ความรู้แก่ลูก ความคิดเห็นนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นด้วย: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ไม่ใช่แม่น้ำของแม่น้ำ แม่น้ำ แต่เป็นพ่อผู้เดียว เพียงเมื่อผู้คนเขียนความคิดเห็นเช่นนี้เท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะ ในเวลานี้ยังคงมีเวลา งานรับใช้มากมายกำลังเกิดขึ้นและมีค่าใช้จ่ายมากมาย แต่นั่นคือลูกๆ กำลังช่วยเหลือกันและกัน ผู้คนภายนอกไม่รู้สิ่งใดเลย ลูกได้ใช้จ่ายด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สมบัติของลูกขณะที่ก่อตั้งอาณาจักรของลูกเพื่อตัวลูกเอง ผู้ที่ที่ต้องเป็นผู้ที่รับผลตอบแทน ผู้ที่ไม่ทำก็จะเป็นผู้รับสิ่งใด เพียงลูกเท่านั้นที่ทำสิ่งนี้ทุก ๆ วงจร เพียงลูกเท่านั้นที่ได้กลายเป็นผู้ที่มึนศรัทธาในสติปัญญา ลูกเข้าใจว่าพ่อคือพ่อ และครู และท่านพูดความรู้ของกิตะในวิธีที่ถูกต้อง แม้ว่าผู้คนนั้นจะเคยรับฟังกิตะในหนทางบักตี, พวกเขาที่ไม่ได้มาซึ่งอาณาจักร คำสอนของพระเจ้าได้กลายเป็นการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ บุคลิกภาพของพวกเขาได้เสียหายไปและพวกเขานั้นก็ได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนหลายต่อหลายล้านไปที่กุ่มเมลา พวกเขาไปที่ใดก็ตามที่พวกเขาเห็นน้ำ เพราะพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยน้ำ อย่างไรก็ตาม, น้ำทุกหนแห่งนั้นก็มาจากแม่น้ำ จะสามารถมีใครกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยสิ่งนั้นหรือ? เป็นไปด้วยการอาบในน้ำหรือที่พวกเราจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และกลายเป็นเทพ? เวลานั้นลูกเข้าใจว่าไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยสิ่งนั้น นั่นเป็นความผิดพลาดด้วย ลูกควรจะได้รับความคิดเห็นของผู้คนในสามประเด็นเหล่านี้ ในปัจจุบันพวกเขาเพียงแค่พูดว่าองค์กรนี้ดี และดังนั้นความเข้าใจผิดที่ผู้คนมีว่าบราห์มาภุมาริมีเวทย์มนตร์และพวกเขาได้ล่อลวงผู้คนนั้นก็ได้ออกไปเพราะเสียงเช่นนั้นมากมายก็ได้กระจายไปทุกหนแห่ง เสียงนั้นได้ไปถึงต่างแดนเช่นกัน พวกเขาพูดว่าผู้นี้ต้องการราชนิ 16,108 องค์ และเขานั้นก็ได้พบ 400 คนแล้ว นั่นก็เป็นเพราะในเวลานั้นมีผู้คนอยู่ 400 คนที่เคยมาซึ่งชุมนุมทางจิต ผู้คนมากมายก็ต่อต้านพวกเราและพวกเขาก็ได้มี

การโอบล้อมด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครจะสามารถทำอะไรได้อีกหน้าพอ ทุกคนเคยพูดว่า: นักมายากลนั้นมาจากที่ใด? และแล้วเพียงแต่มองดูความมหัศจรรย์! บาบาคอยอยู่ในการจี ทั้งกลุ่มเองนั้นก็รวมกันและได้วิ่งมาที่นี่ ไม่มีใครรู้ว่าผู้คนเหล่านั้นได้วิ่งมาจากบ้านของพวกเขาอย่างไร พวกเขาไม่ได้คิดแม้แต่ว่าพวกเขาทั้งหมดนั้นจะอยู่ที่ไหน และแล้วبابาก็ซื้อบังกะโลได้ในทันที ดังนั้นนั่นคือเวทย์มนตร์ใช่หรือไม่? แม้แต่เวลานี้ ผู้คนก็พูดว่าลูกๆ ผู้คนทั้งหลายนั้นคือนักมายากล ถ้าหากว่าใครก็ตามไปหาบารห์มากุมารี, พวกเขาจะไม่กลับมาอีก พวกเขาจะทำให้สามีและภรรยากลายเป็นพี่น้องหญิงชาย ผู้คนมากมายอย่างยั้งนั้นก็ไม่ได้มา ในเวลานี้,จากการได้เห็นนิทรรศการของลูก ความเข้าใจผิดได้ก็ตามที่พวกเขามีในสติปัญญาของพวกเขาที่ถูกขจัดไปอย่างไรก็ตามไม่มีใครเขียนความคิดเห็นที่بابาต้องการ บาบาคือความคิดเห็นเหล่านี้ พวกเขาควรจะเขียนว่ากฤษณะไม่ใช่พระเจ้าแห่งกิตะ ทั้งโลกคิดว่าเป็นพระเจ้ากฤษณะพูด อย่างไรก็ตามกฤษณะใช้ 84 ชาตเกิดเต็มในขณะที่ที่ซึ่งبابานั้นอยู่เหนือการกลับมาใช้ชาติเกิด ดังนั้นความคิดเห็นของผู้คนมากมายก็เป็นที่ต้องการสำหรับสิ่งนี้ มีผู้คนมากมายอย่างยั้งที่รับฟังกิตะ และแล้วพวกเขาก็ควรจะอ่านในหนังสือพิมพ์ว่าพระเจ้าแห่งกิตะคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด, ชีวา ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อ, ครู และผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ทุกคน เป็นเพียงจากท่านเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกของความสงบและความสุข อย่างไรก็ตาม,ในเวลานี้ไม่ว่าความเพียรพยายามใดก็ตามที่ลูกทำเพื่อจะมีการทำพิธีเปิดลูกก็เพียงแต่จะต้องขจัดความเข้าใจผิดของผู้คน และพวกเขาก็ได้รับคำอธิบายที่ดี แต่พวกเขาควรจะเขียนความคิดเห็นที่بابาต้องการ นั่นคือความคิดเห็นหลัก อย่างไรก็ตาม, ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่แนะนำว่าองค์กรนี้ดีมาก อะไรจะเกิดขึ้นด้วยสิ่งนั้น? เมื่อลูกได้ทำความเข้าใจต่อไป เมื่อการก่อตั้งและการทำลายล้างเข้ามาใกล้ลูกก็จะได้รับความความคิดเห็นเหล่านี้ พวกเขาจะเข้าใจทุกสิ่งและเขียนความคิดเห็นเหล่านั้น อย่างน้อยที่สุดเวลานี้พวกเขาก็ได้เริ่มที่จะมาหาลูก เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้วว่าลูกทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อผู้เดียว และลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยั้งที่จะอธิบายสิ่งนี้แก่ใครก็ตาม พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือبابาสูงสุด อย่างแน่นอนที่ลูกควรจะได้รับสภาพที่ไม่มีขีดจำกัดที่สูงที่สุดจากท่านเช่นกัน ลูกได้รับสิ่งนั้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าระยะเวลาของยุคเหล็กนั้นหลายแสนปี ลูกพูดว่าทั้งวงจรนั้นมีเพียง 5000 ปีเท่านั้น และดังนั้นจึงมีความแตกต่างอย่างมากมาย พ่ออธิบาย: เมื่อ 5000 ปีที่แล้วเคยมีความสงบในโลก เป้าหมายและวัตถุประสงค์นี้อยู่เบื้องหน้าลูก เคยมีความสงบในโลกในอาณาจักรของพวกเขา พวกเขา กำลังก่อตั้งอาณาจักรนั้นอีกครั้งหนึ่ง เคยมีความสงบและความสุขในทั้งโลก ไม่มีการพูดถึงความทุกข์ ในเวลานี้มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเรากำลังก่อตั้งอาณาจักรของความสงบและความสุขนี้ด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของเราในวิธีที่แฝงตัว พ่อ นั้นแฝงตัว, ความรู้ที่แฝงตัว และความเพียรพยายามของลูกนั้นก็แฝงตัวเช่นกัน เหตุนี้เองبابานั้นจึงไม่ชอบเพลงและบทกวี ฯลฯ นั่นเป็นของหนทางบักดี ลูกต้องคงอยู่อย่างเงียบสงบที่นี้ ลูกต้องจดจำพ่อขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาอย่างสงบและดวงวงจรโลกในสติปัญญาของลูกเช่นกัน ในเวลานี้คือชาติเกิดสุดท้ายของพวกเขาในโลกเก่านี้ และแล้วพวกเขาจะใช้ชาติเกิดแรกในโลกใหม่ อย่างแน่นอนที่ต้องการดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ เวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ลูกมีโยคะกับพ่อเพื่อให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ พ่อเองนั้นพูดว่า: ลูกๆ ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด รวมทั้งร่างกายของลูก พ่อกำลังเตรียมการสำหรับโลกใหม่ จดจำท่านและบาปของลูกจะถูกตัดทิ้ง โอ พ่อผู้ให้อาณาจักรปกครองโลกแก่ลูก ลูกลืมพ่อเช่นนี้ได้อย่างไร? ท่านพูดว่า: ลูกๆ เพียงแต่คงอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ การทำลายล้างดินแดนของความตายนี้อยู่เบื้องหน้าลูกในขณะนี้ การทำลายล้างนี้เกิดขึ้นเหมือนเดิมทุกประการกับเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว สิ่งนี้อยู่ในการจดจำของลูก เคยมีเพียงอาณาจักรของลูกเท่านั้นและไม่มีศาสนาอื่นใด เมื่อใครก็ตามมาหาبابา พ่อก็ถามพวกเขา: เราเคยพบกันมาก่อนเมื่อใด? ผู้ที่ได้เข้าใจความรู้ก็พูดตรงไปตรงมาว่า พวกเขาได้พบกับبابาเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว คนใหม่ที่มาถึงจะอยู่อย่างสับสน และแล้วبابาก็เข้าใจว่าครูของเขาไม่ได้อธิบายสิ่งนั้นแก่พวกเขา และแล้วพ่อก็บอกเขา: คิดถึงสิ่งนั้นและแล้วพวกเขาก็จะจำได้ ไม่มีใครอื่นสามารถถามคำถามนี้ได้ พวกเขาจะไม่มีสติปัญญาที่จะถาม พวกเขาจะรู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้? เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปผู้คนมากมายที่เป็นของสกุลของลูกก็จะมาและรับฟังลูก อย่างแน่นอนที่โลกต้องเปลี่ยนแปลง ความลับของวงจรได้มีการอธิบายให้แก่ลูกแล้ว เวลานี้ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ จงลืมโลกเก่านี้ พ่อกำลังสร้างบ้านใหม่ และดังนั้นสติปัญญาของลูกก็เข้าไปหาสิ่งนั้น และแล้วก็ไม่มี ความผูกพันยึดมั่นต่อบ้านเก่า นี่คือการเริ่มต้นที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อกำลังก่อตั้งโลกใหม่ของสวรรค์ ดังนั้นมองแต่ไม่เห็นโลกเก่านี้ ขอให้ความรักของลูกไปอยู่กับโลกใหม่ และขอให้มีการวางเฉยต่อโลกเก่านี้ ผู้คนเหล่านั้นมีการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัดในหะฐะโยคะและนั่งในป่า การวางเฉยของลูกนั้นอยู่กับทั้งโลกเก่า มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดที่นี้ ในโลกใหม่ของยุคทองก็จะมีความสุขอย่างล้นเหลือ และดังนั้นลูกจะจดจำสิ่งนั้นอย่างแน่นอน ที่นี้ทั้งหมดนั้นคือผู้ที่ให้ความทุกข์แก่ลูก พ่อเมื่อนั้นก็ตักลูกไว้ในกิลเลส พ่อพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่

ยิ่งใหญ่ที่สุด ด้วยการเอาชนะสิ่งนั้นลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก พ่อสอนราชาโยคะนี้แก่ลูก ที่จะทำให้อีกได้รับสถานภาพนี้ บอกพวกเขา: พระเจ้าได้บอกฉันในความฝัน: จงกลับมาบริสุทธิ์ และลูกจะได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์ ดังนั้นฉันจะไม่อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ในชาติเกิดเดี๋ยวนี้อันและสูญเสียอาณาจักรของฉัน การทะเลาะเบาะแว้งทั้งหมดเป็นไปเนื่องจากประเด็นของความบริสุทธิ์นี้ ดรพตีเรียกหา: ดูชาชนกำลังทำให้ฉันไม่บริสุทธิ์ พวกเขานั้นได้แสดงการเล่นที่ซึ่งกฤษณะได้ให้สำหรับ 21 ผืนแก่ดรพตี ท่านนั่งที่นี่และอธิบายว่ามีความอัปยศมากมาย มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในขณะที่เคยมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทอง เวลานี้พ่อมาเพื่อทำลายความไร้ศาสนาทั้งหมดและเพื่อก่อตั้งศาสนาที่แท้จริงเดียว พ่อให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูกและจากไปสู่สภาพการปลดเกษียณ และแล้วจะไม่มีภาระจำเป็นที่จะร้องเรียกพ่อถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกจะไม่แม้แต่จดจำพ่อ บาบอบิบาย: กระแสที่ผิดๆที่ทุกคนมีต่อลูกในจิตใจของพวกเขา กำลังมีการทำให้ถูกต้องในเวลานี้ สิ่งหลักคือการให้ผู้คนเขียนความคิดเห็นว่าพระเจ้านั้นไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านได้มาและสอนราชาโยคะ พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์เช่นกัน น้ำจากแม่น้ำไม่สามารถชำระใครให้บริสุทธิ์ได้ มีน้ำในทุกหนแห่ง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้พูดในเวลานี้ว่า: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ละทิ้งร่างของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด เป็นดวงวิญญาณที่ละร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง และแล้วพวกเขาก็พูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ การพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดคือบางสิ่งที่ได้ยืมมาในหนทางของบักดี ลูกๆพูดว่า: บาบอ เราจะสามารถจดจำท่านได้อย่างไร? โอ้ ลูกคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณใช่หรือไม่? ดวงวิญญาณเป็นจุดที่จุดแสงเล็ก และดังนั้นพ่อของเขาก็จะเล็กเท่านั้นด้วยเช่นกัน ท่านไม่ได้เข้าไปสู่การกลับมาใช้ชาติเกิด ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก เหตุใดลูกจึงไม่จดจำพ่อเล่า? จดจำพ่อขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา อัจชะ, ลูกอาจพิจารณาว่าพ่อมีรูปที่ใหญ่โต แต่อย่างน้อยที่สุดจดจำเพียงผู้เดียว และแล้วบาบของลูกจะถูกตัดทิ้งไป ไม่มีวิธีการอื่นใด ผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้จะพูดว่า: บาบอ ด้วยการจดจำท่าน พวกเราจะกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นเหตุใดพวกเราจึงจะไม่จดจำท่านเล่า? ลูกต้องเตือนกันและกันเพื่อที่บาบของลูกจะสามารถถูกตัดทิ้งไปได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่พ่อและความรู้นั้นแผ่ทั่ว ดังนั้นด้วยจงทำความเพียรพยายามที่แผ่ทั่ว แทนการร้องเพลงและอ่านบทกวี ฯลฯ จงคงอยู่อย่างเรียบง่าย จดจำพ่อขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาในความสงบ
2. โลกเก่ากำลังเปลี่ยนแปลง และดังนั้นลูกต้องนำความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากสิ่งนั้น มองดูโลกด้วยการไม่เห็นเชื่อมสติปัญญาของลูกกับโลกใหม่

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากจลาจล (ความขุมนุ่นวายนของละครสัตว์) โดยการนำเอาจิตใจและสติปัญญาของลูกออกไปจากสิ่งเหล่านั้น และโดยการเฉลิมฉลองการพบปะ

ลูกๆบางคนคิดว่าสภาพของพวกเขารองรับใช้ของพวกเขาจะกลับมามีความโกลาหลนี้จบสิ้น อย่างไรก็ตาม ความโกลาหลต่างๆเป็นเหมือนภูเขา ภูเขาจะไม่ขยับเขยื้อน ดังนั้น เมื่อไรก็ตามที่มีความโกลาหล จงเอาจิตใจและสติปัญญาของลูกออกไปจากสิ่งนั้น และข้ามภูเขาของความโกลาหลใดๆด้วยสภาพที่โยยบินของลูกและลูกจะมีประสบการณ์ว่าเป็นสิ่งที่ง่ายตายมากที่จะปีนภูเขา ความโกลาหลจะมาในโลกของความโกลาหล แต่ลูกเพียงแต่ต้องอยู่อย่างเป็นอิสระจากสิ่งเหล่านั้น และลูกจะสามารถเฉลิมฉลองการพบปะได้

คติพจน์: ผู้ที่เล่นบทบาทของนักแสดงเอกในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้คือนักแสดงเอก

*** โอม ชานติ ***